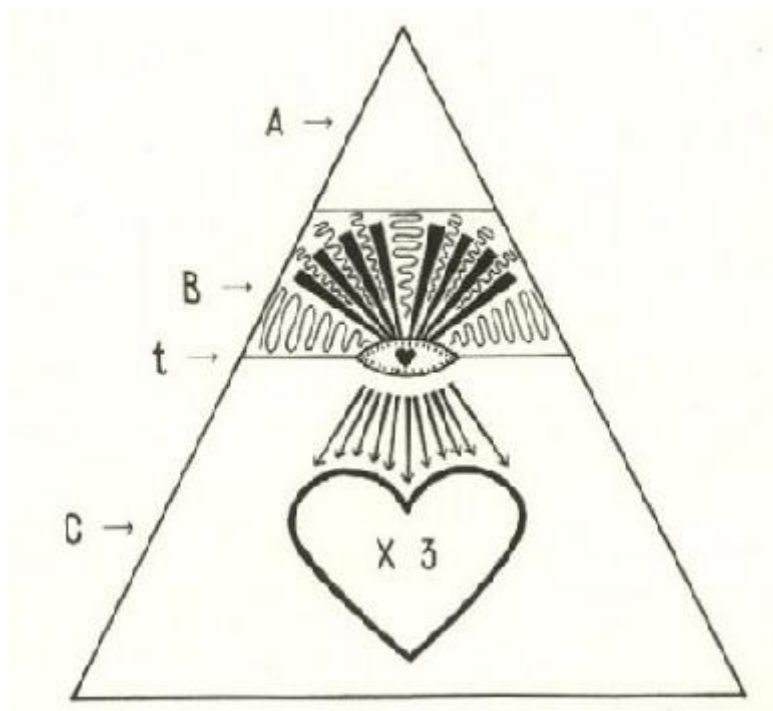

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 4 (Det levende væsens bevidsthed eller psyke) – Lektion 22

Jeget og skæbneelementet

47.

I gennem de afsluttende bemærkninger i lektion 21 kom vi til en første gryende forståelse af, at det ved skaberevnen repræsenterede højpsykiske kraftfelts evne til at opretholde den sjælelige strukturs myriader af individuelle organer i fundamental grad beror på eksistensen af en hidtil uomtalt kategori af talentkerner, de såkaldte organtalentkerner. I kraft af disse talentkerner tilvejebringes nemlig betingelserne for, at den i sig selv neutrale højpsykiske kraft med hensyn til sin organisatoriske tendens og virksomhed kan tvinges ind i et mere specielt og på sin vis snævert organisationskema end det, de 8 kosmiske hovedskaberprincipper udtrykker og fastlægger, nemlig et skema, der meget nøje er i resonans eller samklang med det behov i denne retning, som summen af de mange individuelle sjælelige lokalorganers respektive konstruktioner rejser og er udtryk for. Årsagen hertil er, som det vil huskes, at hver eneste organtalentkerne virker som en lille transformator der i kontakt med sin særlige indre struktur og opbygning omformer den neutrale, højpsykiske kraft og bringer den til at antage en ganske bestemt organisatorisk figuration eller tendens, nemlig en figuration, der lige akkurat er i samklang med strukturen i det specielle sjælelige lokalorgan, i hvis tjeneste den givne organtalentkerne i virkeligheden står. Dette viser igen, at den enkelte organtalentkernes principielle betydning ligger i, at den i henhold til karakteren af sin indre struktur og opbygning supplerer dét organisationskema, som de ved moderenergien repræsenterede 8 kosmiske hovedskaberprincipper udtrykker og fastlægger.

Symbolskitsen ovenfor illustrerer vekselvirkningen mellem det højpsykiske kraftfelt, en given organtalentkerne og et givet sjæleligt organ.

Figur A symboliserer Jeget. Figur B symboliserer skaberevnen i en fremtræden som et højpsykisk kraftfelt, i hvilket der er opsummeret et vist lager af moderenergi. Selve den højpsykiske kraft er symboliseret ved de fine bølgefigurer, medens moderenergien er symboliseret ved de 8 bjælkeformede figurer, der for øvrigt hentyder til, at moderenergien ytrer sig som fortrinsvis 8 kosmiske hovedskaberprincipper. Den linseformede figur "t" med det lille hjerte symboliserer en bestemt organtalentkerne, hvorved forstås en talentkerne med en bestemt organisatorisk indflydelse. Figur C symboliserer "det skabte" i dets fremtræden som specielt en sjælelig struktur, hvoraf særligt er fremhævet ét bestemt lokalorgan, nemlig det, som opretholdes af det højpsykiske kraftfelt, moderenergien og den anførte organtalentkerne i forening.

Pilene, der forbinder organtalentkernen og det sjælelige lokalorgan symboliserer den gennem passagen af organtalentkernen omformede højpsykiske kraft. At den højpsykiske kraft er omformet betones bl.a. ved, at der er et større antal pile, end der er bjælker i skaberevnen til at symbolisere de 8 kosmiske hovedskaberprincipper med. Det større antal pile udtrykker med andre ord, at den højpsykiske kraft efter at have gennemstrålet organtalentkernen med hensyn til sin organiserende virksomhed rummer et større antal organisationsdata end det, som de 8 kosmiske hovedskaberprincipper udtrykker og fastlægger.

At det sjælelige lokalorgan er tegnet som et hjerte er helt vilkårligt. Det kunne lige så godt være tegnet som en lunge, en nyre, en kirtel eller et hvilket som helst andet lokalorgan. Hjertefiguren er altså kun et symbol på såvel de fysiske som de sjælelige lokalorganer.

Denne kendsgerning vil også mere nøjagtigt kunne udtrykkes således: når den højpsykiske kraft på foranledning af sin naturligt iboende og mod underbevidsthedsområdet rettede organiserende stræben "passerer" gennem en given organtalentkerne, da modtager det oprindelige ved de 8 hovedskaberprincipper udtrykte organisationskema fra denne talentkerne en nærmere bestemt transfusion af yderligere organisationsdata; og der fremkommer som resultat heraf et

organisationsskema, der til fuldkommenhed modsvarer strukturen i det specielle sjælelige lokalorgan, i hvis tjeneste den givne organtalentkerne netop står.

Hvad der her er blevet præciseret kan sikkert i manges øren lyde en hel del indviklet, og vi skal derfor søge at beskrive den kendsgerning, der er søgt gjort rede for, ved hjælp af et eksempel, der på en temmelig anskuelig måde illustrerer, hvad de nærmest foranstående linier har søgt at udtrykke. – Vi tænker os et lille gennemsigtigt farvelysbillede, der gennemstråles af lyset fra pæren i et lysbilledapparat, hvorved der på en skærm i en vis afstand fra lysbilledapparatet skabes et stærkt forstørret billede af det lille farvelysbillede. I dette arrangement har vi en mekanisme, der i virkeligheden på mange måder rent principielt svarer til den, der eksisterer i form af den højpsykiske kraft, en organtalentkerne plus et enkelt sjæleligt lokalorgan. Således svarer lyset, der udsendes fra pæren i lysbilledapparatet, til den højpsykiske kraft. Det lille gennemsigtige farvediapositiv eller farvelysbillede svarer til organtalentkernen, og endelig svarer det forstørrede billede på skærmen til det sjælelige lokalorgan.

Naturligvis halter denne sammenligning på flere punkter, men ikke desto mindre udtrykker den på en meget illustrativ måde princippet i afhængighedsforholdet og vekselvirkningen mellem den højpsykiske kraft, en given organtalentkerne samt et givet sjæleligt lokalorgan. Således skal ikke mindst henvises til følgende principielle ligheder:

- 1) Lyset, der udsendes fra lysbilledapparatets pære, er (på det nærmeste) hvidt og dermed ganske neutralt, akkurat som den på ur-begæret hvilende højpsykiske kraft er en ganske neutral kraft.
- 2) Dette neutrale, hvide lys gennemstråler det lille farvelysbillede, hvorved det så at sige omtransformeres og bringes til at antage en ganske bestemt figuration, som er bestemt af det givne lysbilledes specielle struktur eller prægning, hvilket svarer til, at den neutrale, højpsykiske kraft ved at gennemstråle en organtalentkerne bliver omformet og bragt til at antage en ganske bestemt organisatorisk figuration, hvilken er dikteret af organtalentkernens indre struktur eller opbygning.
- 3) Tænker vi os så, at der i stedet for en lysbilledskærm forekom et materiale, der uden videre lod sig organisere af det lys, der i omformet stand trænger ud gennem lysbilledet, ja så ville vor analogi udtrykke en meget høj grad af fuldkommenhed, idet dette sidste led så rent principielt ville svare til, at den omtransformerede højpsykiske kraft organiserer kræfterne i det ved den sjælelige struktur repræsenterede P-kraftfelt i underbevidsthedsområdet og derved opretholder dette sidstnævnte kraftfelts strukturelle status.
- 4) På samme måde som det forstørrede billede på skærmen med hensyn til sin eksistens plus samtlige egenskaber og data er afhængigt af, at der eksisterer såvel et lysbillede som noget lys til at gennemtrænge det samt afhængigt af, at en vekselvirkning mellem disse sidstnævnte to faktorer finder sted, således er også den sjælelige strukturs samtlige lokalorganer med hensyn til deres eksistens og konstruktive udformning m.m. afhængige af, at der eksisterer både organtalentkerner og en højpsykisk kraft til at gennemstråle disse, samt afhængige af, at en vekselvirkning mellem disse to faktorer virkelig finder sted. Mangler enten organtalentkernerne eller den højpsykiske kraft er også eksistensen af de sjælelige lokalorganer udelukket, akkurat som eksistensen af det forstørrede billede er udelukket, dersom enten lysbilledet eller lyset mangler.

Som sikkert alle vil kunne fornemme, udtrykker det hermed fremstillede analogi-eksempel til trods for sin naturlige begrænsning på en meget illustrativ og dertil ret virkelighedsnær måde det principielle i den mekanisme, som den højpsykiske kraft plus organtalentkernerne og de sjælelige lokalorganer i forening repræsenterer. Og netop fordi dette er tilfældet, vil vi også i det følgende benytte os af det i den forstand, at vi, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, vil understøtte den kommende fremstillings anskuelighed gennem henvisninger til visse kendsgerninger, der knytter sig til

arrangementet: et forstørret billede, der opretholdes ved, at lyset fra et lysbilledapparats pære gennemstråler et lille gennemsigtigt lysbillede og herefter kastes op på en skærm. Blot skal vi for en ordens skyld allerede nu erindre om, at hver enkelt af disse henvisninger naturligvis ikke bør tages for andet, end hvad de udgiver sig for at være, nemlig en illustrativ analogi, der blot rent principielt og endda kun tilnærmelsesvis demonstrerer de virkelige fakta.

48.

Som vi af det foranstående har set, vil det generelt kunne udtrykkes, at de sjælelige organer med hensyn til både deres eksistens og deres strukturelle organisation eller udformning opretholdes "fra oven" af et højpsykisk kraftfelt, der gennemstråler en serie organtalentkerner. Thi vi har jo forstået, at den højpsykiske kraft under denne gennemstrålingsproces såvel uddifferentieres som påføres en af hver enkelt talentkernes indre struktur dikteret ganske særlig organisatorisk information, nemlig en information, der meget nøje imødekommer et behov i denne retning hos et nærmere bestemt sjæleligt lokalorgan. Dette udsagn viser bl.a. ikke mindst klart nødvendigheden af organtalentkernes eksistens, og det i en sådan grad, at vi ser os i stand til at betone følgende kendsgerning: ethvert sjæleligt organ er med hensyn til opretholdelsen af sin eksistens og sine strukturelle egenskaber afhængigt af mindst én organtalentkernes eksistens.

49.

Da således opretholdelsen af de sjælelige lokalorganer med samt deres strukturelle egenskaber i hvert enkelt sjæleligt organs tilfælde beror på eksistensen af mindst én organtalentkerne, må der ifølge sagens natur også være tale om, at et givet Jeg råder over mindst lige så mange organtalentkerner, som det besidder lokalorganer i sin sjælelige struktur. – Og da vi allerede i forvejen ved, at den sjælelige struktur i sin fulde udstrækning omfatter betydeligt flere organer, end der f.eks. er til stede i hvert enkelt væsens fysiske organisme, kommer det således også til at stå os klart, at ethvert levende væsen og dermed ethvert Jeg råder over et ganske betydeligt antal organtalentkerner.

Med andre ord: ethvert Jeg råder over et særdeles omfattende fond af organtalentkerner.

50.

Som allerede bemærket i lektion 21 er samtlige et Jegs organtalentkerner i lighed med erindringstalentkernerne placeret i Jegets skaberevne og dermed i det højpsykiske kraftfelt, og de danner her sammen med netop erindringstalentkernerne en udpræget selvstændig region eller zone, en talentkernezone. I denne zone er Jegets totale skabende begavelse så at sige inkarneret og koncentreret. Her er nemlig hele dets totale viden og erfaring opsummeret i form af erindringstalentkerner, og ligeledes er her dets evne til at organisere og opretholde et underbevidsthedsapparat opsummeret i form af organtalentkerner. Her har kort sagt Jegets totale evne til at skabe og udfolde et mere eller mindre rigt detaljeret, fungerende bevidsthedsliv sine dybeste rødder eller sit dybeste udspring, hvilket faktum giver læseren mulighed for at gennemskue, at den nævnte talentkernezone eller talentkerneregion er identisk med det allerede adskillige gange omtalte "bevidsthedsarkiv".

Med andre ord: hvad dets substantielle og dermed objektive identitet angår, udgør bevidsthedsarkivet en i Jegets skaberevne placeret region eller zone af organtalentkerner og erindringstalentkerner. – Hvad der i tilknytning hertil i øvrigt vil kunne iagttages er, at det ikke mindst er i kraft af denne organ- og erindringstalentkerneregions tilstedeværelse i skaberevnen, at denne formår at indfri de forventninger, vi umiddelbart er tilbøjelige til at knytte til netop begrebet SKABER-EVNEN. Men omvendt vil det også allerede nu kunne ses, at nævnte talentkerneregion ville miste enhver betydning, dersom der ikke eksisterede et højpsykisk kraftfelt samt en hermed forbundet

ladning af moderenergi til at bære og gennemstråle den. Thi i så fald ville organtalentkernerne ikke kunne foranledige eksistensen og opretholdelsen af et underbevidsthedsapparat, hvad der igen bl.a. ville indebære, at der heller ikke ville eksistere nogen mulighed for at bringe erindringstalentkernerne til udfoldelse, idet denne mulighed som bekendt eksisterer i form af en sjælelig struktur og her – jævnfør lektion 18 – først og fremmest i form af et hukommelseslegeme og et følelseslegeme. Vi ser med andre ord kort og godt, at skaberevnen kun ér en skaberevne i kraft af tilknytningsforholdet og vekselvirkningen mellem faktorerne: det højpsykiske kraftfelt, moderenergien og bevidsthedsarkivet eller talentkerneregionen.

51.

Medens der således på den ene side er tale om, at skaberevnen og dermed det højpsykiske kraftfelt bærer summen af Jegets talentkerner af begge kategorier, er der på den anden side i lige så høj grad tale om, at specielt serien af Jegets organtalentkerner bærer og opretholder det samme Jegs underbevidsthedsapparat – og her i første række den sjælelige struktur. Heraf vil det så igen kunne udledes, at Jeget specielt igennem organtalentkernerne har sin skaberevne og dermed altså også det højpsykiske kraftfelt forbundet med underbevidsthedsapparatet. Foruden at virke som en transformator fungerer hver eneste organtalentkerne med andre ord også som et "lille" lokalt forbindelsesled mellem overbevidstheden og underbevidstheden, som et lille koblingscenter, igennem hvilket de ved moderenergien repræsenterede kosmiske skaberprincipper kan udøve deres respektive virkninger "ind" i den del af underbevidsthedsapparatet, som den pågældende organtalentkerne netop bærer og opretholder.

Men hvad er egentligt en organtalentkerne for noget? Hvad består den af, og hvordan skabes den i det hele taget? – På disse spørgsmål skal vi svare, at en organtalentkerne udgør en af alle 7 grundenergier bestående ultramikroskopisk ladning af organiseret potentiel energi, hvilken laddningsdannelse dybest set beror på den i moderenergien naturligt iboende og ved talentkerneprincippet repræsenterede tendens til under visse bestemte forhold at indlemme eller udfælde netop sådanne potentielle energicentre i det ved skaberevnen repræsenterede højpsykiske kraftfelt.

Hermed er, som det vil kunne ses, givet svaret på, hvoraf en organtalentkerne specielt består, idet det fremgår, at den er dannet af alle 7 kosmiske grundenergier. Af disse 7 grundenergier tjener de 6 underbevidsthedsgrundenergier som grundlag for organtalentkernens evne til at opfylde sin mission som transformator og som koblingscenter mellem overbevidstheden og underbevidstheden således at forstå, at de nævnte 6 grundenergier udgør dens materielle hovedbestanddel, ligesom de igennem deres særlige organisation bestemmer dens individuelle transformatoriske egenskaber. I modsætning hertil tjener den syvende grundenergi – altså moderenergien, hvoraf organtalentkernen også er bygget op – til at stabilisere og dermed sikre den pågældende talentkernes egen strukturelle karakter og opbygning, nemlig derved, at tilskuddet af moderenergi fastholder og låser de 6 førømtalte grundenergier i den særlige organisation, i hvilken de er blevet bragt til at befinde sig under talentkernens tilblivelse. – Denne særlige funktion varetages specielt af moderenergien i dens egenskab af et aktivt talentkerneprincip.

Hermed er vi så kommet til en vis forståelse af, hvorledes en organtalentkerne i grundprincippet er bygget op, hvoraf den består, hvor den er placeret, og hvilken funktion den har. Hvilket igen vil sige, at vi tilbage blot har at gøre udførligt rede for en sådan organtalentkernes tilblivelseshistorie. Men inden vi indlader os herpå, er det tvingende nødvendigt først at gøre læseren bekendt med visse andre betydningsfulde forhold, hvoraf først og fremmest skal nævnes de nærmere enkeltheder vedrørende talentkernernes placering i det højpsykiske kraftfelt repræsenteret ved skaberevnen. Denne placering

følger nemlig ganske bestemte retningslinier, som det med henblik på senere passager i kurset er absolut påkrævet, at vi allerede nu gør os fortrolige med.

52.

Vor øjeblikkelige viden om en organtalentkerne vil nu i en forenklet form kunne sammenfattes i følgende sætning: en organtalentkerne udgør et af alle 7 grundenergier bestående og i skaberevnen eller det højpsykiske kraftfelt placeret center for individuel, automatisk energiorganisation. – Denne sætning udtrykker, som alle vil kunne se, på en gang organtalentkernens funktionelle, substantielle og positions-mæssige identitet.

Med hensyn til sidstnævnte identitetsforhold er det dog nu tidspunktet at nævne, at dette ikke er helt så enkelt, som det af den nyligt formulerede sætning synes at fremgå. Organtalentkernerne såvel som erindringstalentkernerne er ganske vist godt nok placerede i skaberevnen og dermed i det højpsykiske kraftfelt. Men denne placering er langt fra vilkårlig, således at forstå, at der i virkeligheden består ganske bestemte love for, hvorledes samtlige et Jegs talentkerner indbyrdes er arrangerede i det højpsykiske kraftfelt. Ifølge disse love er situationen nemlig den, at samtlige talentkerner fordeler og grupperer sig omkring 6 hidtil ikke omtalte ur-centre eller grundtalentkerner, som evigt opretholdes af ur-begæret i forbindelse med først og fremmest det ved moderenergien repræsenterede talentkerneprincip.

Disse grundtalentkerner, der ifølge sagens natur også er placeret i skaberevnen, betegner Martinus af årsager, der senere vil blive belyst, som SPIRAL-CENTRENE. Og det skal tilføjes, at det i virkeligheden er igennem disse spiralcentre, at det oprindelige, fundamentale ur-begær og dermed den højpsykiske kraft evigt omsættes til de under moderenergien rangerende 6 underbevidsthedsgrundenergier: instinktenergien, tyngdeenergien, følelsesenergien, intelligensenergien, intuitionsenergien og hukommelsesenergien, hvorfor de da også betegnes som henholdsvis instinktcenteret, tyngdecenteret, følelsescenteret, intelligenscenteret, intuitionscenteret og hukommelsescenteret. (Vedrørende spiralcentrene: se eventuelt endvidere L.B.II, stk. 533.)

53.

Som det af det foranstående vil kunne forstås, repræsenterer de 6 spiralcentre billedligt set underbevidsthedsgrundenergiernes kosmiske udspring, thi i disse centre er de nævnte 6 grundenergier så at sige rodfæstede, og her ud fra "stråler" de som et kosmisk spektrum af materiale, i hvilket det levende væsens hele underbevidsthedsområde og dermed hovedrealiteten "det skabte" er dannet. Dette vil igen sige, at spiralcentrene udgør såvel selve ur-sædet som grundforudsætningen for Jegets evne til at danne en sjælelig struktur bestående af 6 åndelige legemer, der igen hver især er bygget op af netop de 6 underbevidsthedsgrundenergier, hvilket atter i sidste instans vil sige, at spiralcentrene udgør ursædet for Jegets evne til at manøvrere med de omtalte 6 underbevidsthedsgrundenergier, idet en sådan manøvrering ifølge sagens natur for det første forudsætter, at de 6 underbevidsthedsgrundenergier overhovedet eksisterer, og for det andet, at der forekommer et apparatur, ved hjælp af hvilket den omhandlede manøvrering i praksis kan bringes til at finde sted.

Da således spiralcentrene udgør de 6 underbevidsthedsgrundenergiers dybeste kosmiske udspring, vil man også kunne forstå, at de hver for sig udelukkende består af den grundenergi, de i hvert enkelt centers tilfælde forløser eller udlader, hvilket derfor vil sige, at omtalte centre repræsenterer det absolut eneste eksisterende eksempel på en renkultiveret fremtræden af hver enkelt af de 6 underbevidsthedsgrundenergier – dog med det forbehold, at de alle trods alt stadig er forenede i moderenergien og det højpsykiske kraftfelt.

Man kan nu stille det spørgsmål, hvilken rolle spiralcentrene spiller for Jeget ud over den at tjene som kilder eller udspring for de 6 underbevidsthedsgrundenergier? – Hertil skal svares, at de i lighed med de specielle organtalentkerner virker som en slags transformatorer, men vel at mærke transformatorer, der udelukkende formidler det organisations-skema, som de ved moderenergien repræsenterede 8 kosmiske hovedskaberprincipper udtrykker og fastlægger, hvilket igen betyder, at det er igennem spiralcentrene, at den sjælelige struktur i dens egenskab af én "stor", intakt, åndelig organisme dirigeres og reguleres. – Således er det bl.a. igennem spiralcentrene, den reguleringsproces befordres, der i praksis manifesterer sig som de 6 åndelige legemers evige rytmiske og indbyrdes faseforskudte vækst- og degenerationskredsløb, hvilken proces som tidligere nævnt specielt dirigeres af det ved moderenergien repræsenterede polprincip, kontrastprincip og kredsløbsprincip. Og tilføjes kan det for fuldstændighedens skyld, at processen i praksis foregår ved, at moderenergien gennem de nyligt nævnte 3 skaberprincipper udøver en rytmisk, regulerende indflydelse på intensiteten af de 6 spiralcentres aktivitet som udspring for de tilsvarende 6 underbevidsthedsgrundenergier betragtet, hvilket naturligvis medfører en tilsvarende rytmisk påvirkning af den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer; og denne giver sig altså som sagt til kende som de 6 åndelige legemers synkront faseforskudte vækst – og degenerationsforløb.

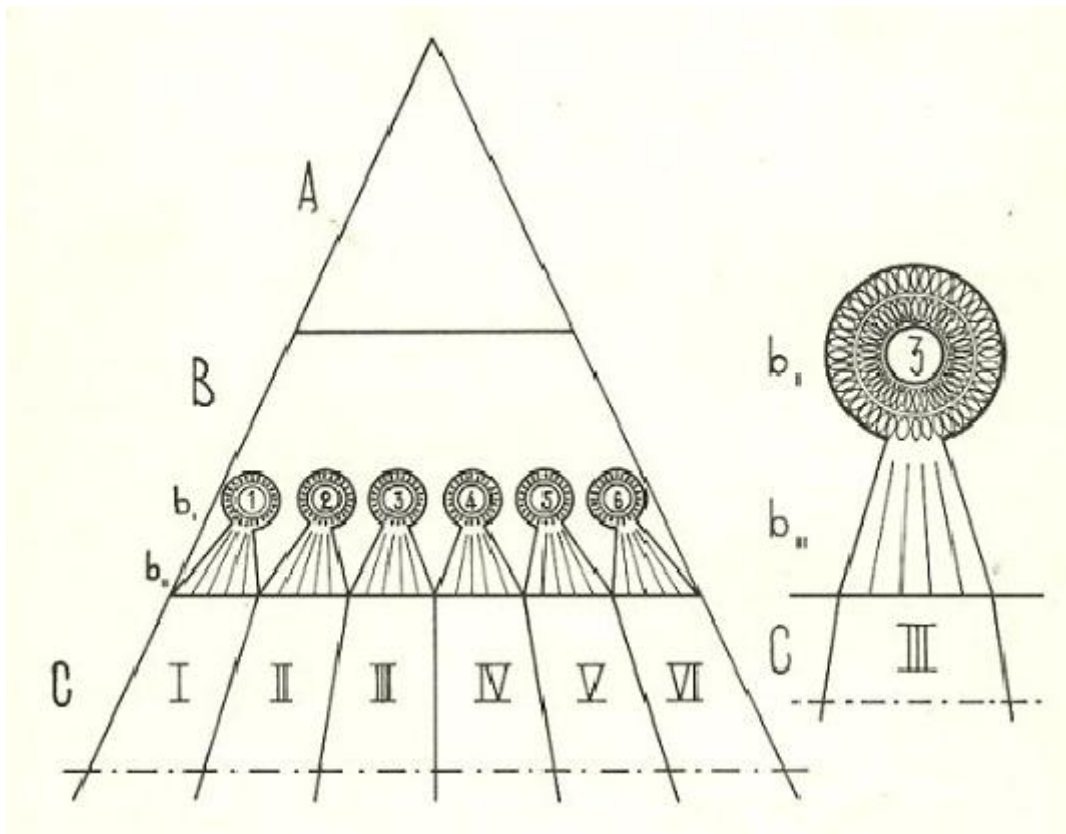
Med andre ord: mens de tidligere omtalte organtalentkerner virker som transformatorer, igennem hvilke den neutrale højpsykiske kraft tildannes til at kunne opretholde et bestemt, sjæleligt lokalorgans eksistens og strukturelle egenskaber, så tjener de 6 spiralcentre i deres egenskab af udspring for de 6 kosmiske underbevidsthedsgrundenergier som transformatorer, igennem hvilke moderenergien kan udøve en uhindret organisatorisk indflydelse på den sjælelige struktur i dens helhed.

54.

Som tidligere berørt fordeler og grupperer samtlige et Jegs talentkerner sig omkring de ved spiralcentrene repræsenterede grundtalentkerner, og vi skal nu i det følgende se lidt på, hvilke retningslinier denne fordeling følger.

For erindringstalentkernerne vedkommende grupperer disse sig naturligvis omkring det spiralcenter, i hvilket hukommelsesenergien har sit udspring, hvilket altså vil sige hukommelsescenteret. Dette er således igen ensbetydende med, at hukommelsescenteret er sæde for Jegets erindringskartotek, idet dette jo som bekendt netop er identisk med Jegets totale forråd af erindringstalentkerner.

Med hensyn til organtalentkernerne stiller sagen sig lidt anderledes. Som vi husker, virker en organtalentkerne som et transformations center, der i forbindelse med den højpsykiske kraft bærer og opretholder et bestemt lokalorgan i den sjælelige struktur. Om et sådant sjæleligt lokalorgan ved vi endvidere, at det udgør et specielt åndeligt sanse- og manifestationsredskab, ved hvis hjælp Jeget kan beordre en konstruktion til organet og den dermed uløseligt forbundne kosmisk-kemiske sammensætning svarende ganske særlig sanse- eller manifestationsfunktion; og endelig er vi fortrolige med, at samtlige de sjælelige lokalorganer fordeler sig i 6 organkategorier alt efter hvilken grundenergi, de hovedsageligt er bygget op af og dermed specielt er beregnet på at skulle manøvrere med.

Symbolskitsen ovenfor illustrerer specielt "skæbneelementet"s opbygning.

Figur A symboliserer Jeget.

Figur B symboliserer skaberevnen i dens fremtræden som et højpsykisk kraftfelt, der rummer et vist fond af moderenergi, og som bærer Jegets totale talentkerneforråd: skæbneelementet. Dette er specielt illustreret ved hjælp af figurene ud for bogstavet b1 – . Figurene ud for bogstavet b11 udtrykker udstrålingen fra talentkernerne i skæbneelementet. Denne udstråling er jo identisk med de gennem spiralcentrene forløste 6 underbevidsthedsgrundenergier samt den gennem specielt organtalentkernerne omformede højpsykiske kraft.

Figur C symboliserer den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer, hvilke som sådanne betragtet er opretholdt gennem udstrålingen fra skæbneelementet.

Til højre i symbolskitsen er givet en forstørret, symbolsk fremstilling af skæbneelementets opbygning. Det drejer sig specielt om den del af skæbneelementet, der opretholder følelseslegemet og de dermed forbundne funktioner og organer. Helt i midten af figur b1 ses grundtalentkernen eller spiralcenteret for følelsesenergien – mærket "3" – og omkring denne er grupperet alle de organtalentkerner, der i forbindelse med den højpsykiske kraft bærer og opretholder samtlige de lokalorganer, hvoraf følelseslegemet er bygget op.

At disse 6 organkategorier er identiske med de 6 åndelige legemer er vi også indforståede med, og det vil derfor ikke falde os vanskeligt at forstå, at de organtalentkerner, der respektive bærer de forskellige sjælelige lokalorganer, på samme vis som disse fordeler sig i 6 talentkerne-kategorier, nemlig 1) en kategori af talentkerner, der er karakteristiske ved, at de bærer og opretholder de lokalorganer, hvoraf instinktlegemet består, 2) en kategori af talentkerner, der er karakteristiske ved, at de bærer og opretholder de organer, hvoraf tyngdelegemet består og således fremdeles. Vi ser

med andre ord kort og godt, at samtlige organtalentkerner ganske naturligt udskiller sig i 6 talentkerne-kategorier svarende til de 6 sjælelige organsæt eller åndelige legemer.

At disse talentkerne-kategorier ikke fremviser nogen planløs fordeling i skaberevnen vil nu sikkert næppe kunne give anledning til undren. Tværtimod har nok alle for længst gennemskuet, at hver enkelt talentkerne-kategori grupperer sig omkring det spiralcenter, ud fra hvilket den særlige grundenergi udspringer, som de tilhørende sjælelige lokalorganer er manøvreringsredskaber for. – Således fordeler de organtalentkerner, der bærer instinktlegemets lokalorganer, sig naturligt omkring instinktgrundtalentkernen eller instinktspiralcenteret, mens de organtalentkerner, der opretholder tyngdelegemets, følelseslegemets, intelligenslegemets, intuitionslegemets og hukommelseslegemets lokalorganer henholdsvis grupperer sig omkring tyngdecenteret, følelsescenteret, intelligenscenteret, intuitionscenteret og hukommelsescenteret, hvilket sidstnævnte for øvrigt belærer os om, at hukommelsescenteret både er sæde for erindringstalentkerner og organtalentkerner.

Med andre ord: loven for organtalentkernernes fordeling i skaberevnen er simpelthen den, at de enkelte talentkerner naturligt grupperer sig omkring det spiralcenter, i hvilket den grundenergi har sit udspring, som er den førende komponent i de tilhørende sjælelige lokalorganers kosmisk-kemiske sammensætning.

55.

Som det vil bemærkes, har vi hidtil omtalt organtalentkernerne, som om de udelukkende opretholder sjælelige lokalorganer. Skal mon denne holdning i fremstillingen fortolkes som et udtryk for, at den fysiske organismes lokalorganer med hensyn til eksistens og strukturelle egenskaber er uafhængige af organtalentkernernes eksistens? – Nej, på ingen måde! Også de fysiske lokalorganer bæres og opretholdes i virkeligheden af organtalentkerner, hvilke for øvrigt for en overordentlig stor parts vedkommende grupperer sig omkring tyngdeenergiens spiralcenter, men den organiserende udstråling fra disse "fysiske" organtalentkerner påvirker ikke direkte de fysiske lokalorganer. Den nævnte udstråling påvirker dem kun indirekte, idet kræfterne, der udstråles i forhold til de fysiske energier og materier, er så fine, at de kun på basis af en forstærkningsproces kan udøve den tilsigtede virkning.

Imidlertid eksisterer grundlaget for denne forstærkningsproces helt nede i de forskellige fysiske lokalorganers enkelte cellers cellekerner, hvad der ikke mindst fremhæver den indirekte karakter af de "fysiske" organtalentkernernes organiserende virksomhed. Her i disse cellekerner forekommer der en til individets art svarende større eller mindre serie kemisk aktive, elektrodynamiske centre, hvilke af naturvidenskaben er blevet tildelt betegnelsen "gener". Om disse gener ved man bl.a., at de dirigerer den bio-kemiske mekanisme i den celle, i hvis cellekerne de er placerede. Og netop denne mekanisme er i hvert eneste tilfælde bestemmende for den pågældende celledes særlige karakteristika, hvorved bl.a. forstås dens art, dens sundhed, dens rolle og egenskaber som borger i et større celledsamfund betragtet og dermed også dens betydning som bidrager til dette celledsamfunds evne til at hævde sin integritet, suverænitet og egenart samt øvrige karakteristiske egenskaber. Da nu netop et sådant afsluttet celledsamfund i kraft af det særlige bidrag, som hver af dets enkelte celler yder, sættes i stand til at virke som en nøje samarbejdende helhed, der formår at befordre en til dette samarbejdes karakter svarende ganske bestemt fysisk funktion, hvilken funktion jo igen er kriteriet (kendetegnet) for det pågældende celledsamfunds identitet som fysisk lokalorgan, da bliver det muligt for os at komme til en vis forståelse af den betydning, som generne i de enkelte cellers cellekerner har for såvel eksistensen af fysiske lokalorganer overhovedet som for bevarelsen og stabiliseringen af disse lokalorganers strukturelle og funktionelle egenskaber. De nævnte gener udgør tilsammen helt enkelt det fysiske lokalorgans fundamentale, dirigerende instanser på det fysiske plan, hvilken kendsgerning dermed sætter os i stand til også at komme til klarhed over den betydning, generne har for de

“fysiske” organtalentkernerne evne til at udøve en organiserende indflydelse på den fysiske materie til fordel for dannelsen og opretholdelsen af fysiske lokalorganer og dermed til fordel for dannelsen og opretholdelsen af en fysisk organisme. Thi som foran nævnt repræsenterer netop generne det biologiske grundlag for den forstærkning af de “fysiske” organtalentkernerne udstråling, som er en forudsætning for, at disse organtalentkernerne overhovedet kan øve nogen som helst organiserende indflydelse på den fysiske materie. Ja, de omtalte gener virker endog ikke blot som slet og ret forstærkere, men også som antenner for de fysiske organtalentkernerne udstråling, hvad vi senere under omtalen af den såkaldte undfangelsesproces skal komme betydeligt nærmere ind på.

Med andre ord: også den fysiske organismes lokalorganer bæres og opretholdes dybest set af organtalentkerner; men i dette tilfælde beror den organiserende virksomhed på en vekselvirkning mellem de nævnte organtalentkerner på den ene side og de fysiske cellekernerne gener på den anden side.

56.

På grundlag af, hvad der indtil dette øjeblik har været nævnt, vil det nu uden videre kunne forstås, at en destruktiv påvirkning af Jegets organtalentkerner, der har en beskadigelse af disse til følge, uundgåeligt medfører, at der opstår en tilsvarende skavank eller beskadigelse i de lokalorganer, de nævnte talentkerner bærer og opretholder, akkurat på samme måde, som en beskadigelse af et lille lysbillede uundgåeligt medfører en defekt i det forstørrede billede, der viser sig på lysbilledskærmen. Det må derfor anses for en stor lykke, at det levende væsens organtalentkerner for det første udviser en meget høj grad af indre stabilitet, samt at de for det andet fører, hvad man populært kan udtrykke som en såre beskyttet tilværelse i Jegets skaberevne. En mere beskyttet plads vil nemlig absolut ikke kunne påpeges, idet skaberevnen, som allerede adskillige gange fremhævet i kraft af sin sublime, højpsykiske natur er totalt upåvirkelig af destruktive kræfter, som eventuelt rører sig i underbevidsthedsområdet. Ganske vist er organtalentkernerne som bekendt dannede i de 6 underbevidsthedsgrundenergier og udgør i kontakt hermed “skabte ting”, men faktisk udtrykker de en så høj grad af sublimitet og “finhed”, at de umuligt kan rammes direkte af destruktive kræfter i underbevidsthedsområdet. Dette giver sig så igen bl.a. udslag i, at de rent sjælelige organer regenererer og genopbygges lige så hurtigt, som destruktive kræfter i omgivelserne eventuelt nedbryder dem. For resten kan man som et kuriøst eksempel på denne situation betragte myten om det nordiske gudehjem Valhals enestående galt “Særimner”. Ifølge denne myte kunne man af omtalte gris udskære så store lunser og stege, man ønskede, og hvad bedre var: man kunne også gøre det så tit, det skulle være, idet sårene straks voksede ud og heledes igen. – Således også med hensyn til selve den sjælelige struktur. Takket være organtalentkernerne permanente virksomhed genopbygges også den i samme tempo, som den eventuelt bliver nedbrudt af ydre destruktive kræfter.

Efter hermed at have understreget, at Jegets organtalentkerner er beskyttede mod direkte påvirkning af destruktive underbevidsthedskræfter, er tidspunktet inde til, at det bør tilføjes, at der derimod eksisterer en mulighed for ad indirekte vej at udøve en sådan negativ påvirkning på organtalentkernerne. Men da forståelsen af denne påvirkningsmetodes særlige karakter i høj grad er forbundet med et kendskab til organtalentkernerne tilblivelseshistorie, vil vi foretrække at indlemme omtalen heraf i en fremstilling af netop denne historie. Blot skal vi allerede her gøre opmærksom på det forhold, at organtalentkernerne immunitet over for direkte påvirkning af destruktive underbevidsthedskræfter er ensbetydende med en garanti for, at det totalt ligger uden for noget som helst fremmed individs rækkevidde at påføre et levende væsen skader i dets højeste livsorganer, nemlig organtalentkernerne. Sådanne af fremmede individer påførte læsioner og skader kan kun, og absolut kun ramme, hvad der henhører under underbevidsthedsområdet, eller for at være helt nøjagtig: de kan i realiteten kun ramme, hvad der hører den fysiske organisme til, idet som nyligt

nævnt, den sjælelige strukturs organer på foranledning af overbevidsthedens virksomhed regenererer og genopbygges lige så hurtigt, som den under indflydelse af ydre destruktive energier og kræfter eventuelt brydes ned. Faren for beskadigelse af overbevidsthedens organtalentkerner eksisterer derfor ikke uden for væsenet i dets omgivelser, men derimod så at sige inden i væsenet, nemlig i karakteren af dets begær- og viljesliv. Dette, og alene dette kan under visse omstændigheder have en vis skæbnesvanger indflydelse på individets talentkernestruktur eller talentkerneforråd, kort sagt på situationen i dets bevidsthedsarkiv, hvilket faktum uden videre bringer Kristi kendte udtalelse frem i vor erindring: "Og frygter ikke for dem, som slå legemet ihjel, men ikke kunne slå sjælen ihjel; men frygter hellere for ham, som kan fordærve både sjæl og legeme i helvede". (Matt. 10, 28) – Som det vil kunne forstås, er den "ham", som omtales i citatets sidste del, udelukkende det levende væsen selv, dets eget Jeg eller ego, og ligeledes bør det bemærkes, at der i nævnte sidste del kun er omtalt en fordærvelse af sjælen (og legemet), og ikke en total destruktion eller ihjelslagning af denne, hvilket er i overensstemmelse med, at en af væsenet selv udvirket beskadigelse af talentkernestrukturen uundgåeligt medfører fremkomsten af defekter i den sjælelige organstruktur. – Men som sagt: omtalen af de nærmere omstændigheder vedrørende den personligt udvirkede beskadigelse af organtalentkernerne vil af praktiske grunde blive kædet sammen med fremstillingen af organtalentkernens tilblivelse, hvilken fremstilling vil komme til udtryk i den kommende lektion.

Med andre ord: det levende væsens organtalentkerner kan i såvel positiv som negativ retning kun, og absolut kun påvirkes af det selv, af dets eget Jeg, dets egne begær og dets egen viljeføring.

57.

Vores analyser i nærværende lektion skal vi nu afslutte med at bekende, at det hidtil anvendte begreb: "Bevidsthedsarkivet" fra det øjeblik, hvor det blev indført, i virkeligheden kun har været tænkt som et hjælpebegreb, der indtil dette øjeblik har været taget i anvendelse, fordi der ikke hidtil havde frembudt sig noget tilstrækkeligt indlysende grundlag for at indføre det begreb, som fra Martinus side er blevet knyttet til netop den kosmiske realitet, det dækker over, nemlig Jegets totale forråd af talentkerner. Dette grundlag må imidlertid nu siges at være tilvejebragt, idet vi på baggrund af de foranstående analyser har mulighed for at vurdere motiverne bag Martinus beslutning om at karakterisere det omtalte talentkerneforråd som Jegets skæbneelement eller blot som "skæbneelementet". Vi indser nemlig nu klart, at Jegets hele skæbnedannelse uden videre må have sine dybeste rødder i dette talentkerneforråd, idet dette jo udgør selve koncentrationen af dets totale viden og erfaring samt koncentrationen af dets totale skabende begavelse. Og ikke mindst bliver talentkerneforrådets skæbnebestemmende natur indlysende for os, når vi erfarer, at begrebet "skæbnedannelse" af Martinus defineres som tilblivelsen af det levende væsens oplevelse af virkningerne af de årsager, det selv har udløst. Thi 1) som man straks vil kunne se, må karakteren af Jegets totale begavelse og skabende udrustning være 100 procent bestemmende for karakteren af dé skæbnebestemmende årsager, det er i stand til at udløse, hvilket også kan udtrykkes således, at karakteren, kvaliteten og omfanget af et levende væsens totale begavelse er bestemmende for dets evne til at præge og administrere dé årsager, det i form af udadrettet aktivitet udløser, og som det før eller senere igen skal møde som skæbnebestemmende virkninger. Og 2) denne totale begavelse er som nu allerede flere gange gentaget – koncentreret i dets forråd af talentkerner af begge kategorier. I dette talentkerneforråd er opsummeret, hvad det besiddende Jeg ved og forstår og dermed, hvad dette Jeg ejer af erfaringsmæssige forudsætninger at lægge til grund for sin totale skabende udfoldelse. Her er ligeledes opsummeret de bestemmende faktorer for såvel kvaliteten som karakteren og arten af dets organiske udrustning og dermed de bestemmende faktorer for, om det pågældende Jeg fører en rent åndelig tilværelse, eller det fører en blandet åndelig og fysisk tilværelse, om det fremtræder som et skønt eller uskønt væsen, et stærkt eller svagt væsen, et sundt eller sygeligt væsen, som et højintellektuelt eller som et primitivt væsen, som strålende begavet eller som totalt åndssvagt.

Overhovedet samtlige individets egenskaber og forudsætninger som levende væsen betragtet eksisterer her indeholdt i summen af talentkerner. Og da som sagt disse egenskaber og forudsætninger i forbindelse med den på kredsløbsprincippet hvilende skæbnelov totalt er bestemmende for karakteren af den livsoplevelse og dermed den skæbne, der bliver det til del, vil man kunne forstå, at Martinus har set sig henvist til at karakterisere dette talentkerneforråd som netop det levende væsens SKÆBNE-ELEMENT.

Med andre ord: begrebet "skæbneelementet" dækker over Jegets totale forråd af talentkerner og det afløser herefter det tidligere anvendte hjælpebegreb: bevidsthedsarkivet.

— Vedrørende de i denne lektion behandlede emner: se eventuelt endvidere L.B.II, stk. 326-330, 532-534, L.B.III, stk. 934-951 og 1025, L.B.VI, stk. 2157-2172 samt "Menneskehedens Skæbne" kap. 16.

Spørgsmål til lektion 22.

1. Hvori består organtalentkernernes opgave og betydning?
2. Hvad ville følgen være, dersom der ingen organtalentkerner eksisterede?
3. Hvor mange organtalentkerner besidder ethvert Jeg allermindst?
4. a) Består der noget tilknytningsforhold mellem Jegets totale sum af talentkerner og det tidligere omtalte bevidsthedsarkiv, og b) i bekræftende fald: hvilket?
5. Kan man tale om, at organtalentkernerne udgør forbindelsesleddet mellem overbevidsthedsområdet og underbevidsthedsområdet?
6. a) Hvoraf består en organtalentkerne, og b) hvor er den placeret?
7. Hvilken rolle spiller specielt moderenergien i dens egenskab af bestanddel i en organtalentkerne?
8. Hvad kalder Martinus de ved underbevidsthedsgrundenergiernes udspring repræsenterede 6 grundtalentkerner?
9. Hvilken to-delt rolle spiller de omtalte grundtalentkerner?
10. Til hvilken grundtalentkerne knytter erindringstalenterne sig?
11. Hvordan er loven for organtalentkernernes fordeling i skaberevnen?
12. Er det kun de sjælelige lokalorganer, der bæres og opretholdes af organtalentkerner, eller gælder det også for de fysiske lokalorganers vedkommende?
13. Hvilken rolle spiller ifølge Martinus cellekernernes gener?
14. a) Består der nogen som helst mulighed for at påvirke organtalentkerner i negativ retning, og b) i bekræftende fald: i hvilken tilskikkelse består denne mulighed?
15. Nævn det begreb, ved hvilket Martinus personligt udtrykker Jegets totale sum af talentkerner.

Løsningen til lektion 21's opgavetillæg

- 1) Den primære og den sekundære livstilstand
- 2) Dagsbevidsthedsbegrebet
- 3) Fra overbevidsthedsområdet, nærmere betegnet skabevnen
- 4) Urbegæret
- 5) Som de ved moderenergien repræsenterede kosmiske skabepprincipper
- 6) De 8 kosmiske hovedskabepprincipper
- 7) Nej
- 8) På eksistensen af talentkerner – nærmere betegnet på eksistensen af organtalentkerner
- 9) Den at omforme den højpsykiske kraft samt bringe den til at antage en ganske bestemt organisatorisk figuration eller tendens

P. B. -J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus.